

**UCHWAŁA NR XXIII/406/26
RADY MIASTA TYCHY**

z dnia 28 maja 2026 r.

**w sprawie skargi na Zastępcę Prezydenta Miasta Tychy oraz Dyrektora Tyskiego Zakładu Usług
Komunalnych w Tychach**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2026 r. poz. 662), w związku z art. 229 pkt 3 oraz art. 237 § 3 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji,

Rada Miasta Tychy uchwała:

§ 1

Uznać skargę na działalność Zastępcy Prezydenta Miasta Tychy oraz Dyrektora Tyskiego Zakładu Usług Komunalnych za bezzasadną.

§ 2

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uzasadnienie stanowiska Rady Miasta Tychy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Tychy, upoważniając go do zawiadomienia Skarżącego o treści rozstrzygnięcia.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Tychy

Wojciech Czarnota

Uzasadnienie:

(Uchwała Nr XXIII/406/26)

Dnia 20.04.2026 r. wpłynęła do Rady Miasta Tychy skarga na „sposób załatwienia (...) skargi przez Zastępcę Prezydenta Miasta Tychy” (pismo datowane na 18.04.2026 r.). Skarżąca zarzuciła Zastępcy Prezydenta Miasta Tychy ds. Zrównoważonego Rozwoju (dalej: „Zastępcę Prezydenta”), że przy rozpatrywaniu jej skargi nie dokonała rzetelnej i bezstronnej oceny materiału dowodowego, nie odniosła się do naruszenia jej dóbr osobistych, nie zachowała spójnej argumentacji dot. porozumienia wolontariackiego, nie dokonała rzeczywistej weryfikacji dot. zachowania pracownika oraz nie podjęła właściwej reakcji na nieprawidłowe zachowania pracownika. W swoim wystąpieniu Skarżąca poprosiła również o „wyciągnięcie konsekwencji wobec pracownika dopuszczającego się naruszeń” oraz o „publiczne przeproszenie (...) za naruszenie (...) dóbr osobistych”.

Pierwotna skarga (dot. działalności schroniska) została skierowana do Prezydenta Miasta dnia 22.03.2026 r. i dotyczyła „działania Miejskiego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Tychach” oraz braku „właściwej reakcji ze strony jego kierownictwa i jednostki nadrzędnej na zgłaszane (...) nieprawidłowości”. Skarżąca w wystąpieniu podniosła, że miała zostać odsunięta od udziału w spacerach oraz wizytach adopcyjnych na podstawie niejasnych i niespójnych przesłanek. Miała również nie dostać „wyczerpujących” wyjaśnień w tej kwestii. Jednocześnie wskazała na, w jej ocenie, naganne zachowania jednego z pracowników schroniska, który miał się dopuścić wobec niej obraźliwych i nieprofesjonalnych wypowiedzi na wewnętrznym czacie. W jej ocenie działania te, jak i brak „właściwej” reakcji Dyrektora Tyskiego Zakładu Usług Komunalnych (dalej: „Dyrektor”) i kierownika schroniska (dalej: „kierownik”) doprowadziły do naruszenia jej dóbr osobistych. Według tej relacji pomimo zgłoszenia naruszenia nie podjęto wobec tego pracownika adekwatnych działań. Zarzuciła ona również, że postawa Dyrektora oraz kierownika naruszyły przepisy Ustawy o pracownikach samorządowych.

Odpowiedź na pierwotną skargę została udzielona dnia 10 kwietnia 2026 r., a więc w ustawowym terminie, przez Zastępcę Prezydenta. W piśmie tym została zawarta informacja o zapoznaniu się z przedstawioną dokumentacją (a więc również z dołączonymi zrzutami ekranu z konwersacji w mediach społecznościowych) oraz o zwróceniu się do Dyrektora o wyjaśnienia. W odpowiedzi tej wskazano, że przy podpisywaniu porozumienia na rok 2026 r. Skarżąca miała zostać poinformowana o zakazie odbywania wizyt przedadopcyjnych oraz spacerów. Wskazano też, że szczegółowe uzasadnienie tej decyzji zostało przedstawione w piśmie Dyrektora z dnia 13 marca 2026 r. (pismo to zostało przekazane Radzie Miasta). W celu wyjaśnienia sprawy pod kątem ewentualnego nieprawidłowego zachowania personelu kierownik przeprowadził rozmowy z 14 wolontariuszami oraz 8 pracownikami. Żadna z tych osób nie miała potwierdzić niewłaściwego zachowania. Jak wynika z odpowiedzi na pierwotną skargę, w celu ograniczenia potencjalnych sytuacji konfliktowych na linii pracownik-wolontariusz, wspomniany pracownik został poproszony o weryfikację aktywności internetowej oraz o zachowanie należytej postawy.

Rada Miasta nie podziela zarzutów Skarżącej. Odnosnie oceny materiału dowodowego należy wskazać, że Zastępcę Prezydenta zwróciła się o wyjaśnienia do Dyrektora, a wcześniej kierownik przeprowadził obszerny wywiad z osobami mogącymi potwierdzić ewentualne nieprawidłowości i uwzględniając te informacje, podjęta została decyzja o rozpatrzeniu skargi. Nie może więc być tu mowy o niedokonaniu rzeczywistej weryfikacji dot. zachowania pracownika.

Odnosnie przedstawionych fragmentów wiadomości przez Skarżącą należy wskazać, że stanowią one jedynie wycinki wiadomości na nieoficjalnej konwersacji utworzonej oddolnie przez wolontariuszy, która nie jest moderowana na bieżąco przez Schronisko. Jak wspomniano wyżej – z osobą tą została mimo wszystko przeprowadzona stosowna rozmowa dot. ukierunkowania działań na przyszłość.

W odniesieniu do nieodniesienia się do zarzutu naruszenia dóbr osobistych należy wskazać, że ich naruszenie mogłoby wynikać z konkretnych działań, które zostały ocenione w odpowiedzi na skargę. Nieodniesienie się do tej kwestii wprost nie stanowi o zasadności takiego zarzutu. Jednocześnie wskazuje się Skarżącej, że ewentualne roszczenia dot. naruszenia jej dóbr osobistych należy kierować do właściwego sądu.

W skardze tej podniosło również zarzut wobec Dyrektora dot. nieprawidłowej podstawy regulaminowej w piśmie dot. uzasadnienia wspomnianego zakazu dot. odbywania wizyt przedadopcyjnych oraz spacerów z dnia 13 marca 2026 r. W piśmie tym Dyrektor wskazał, że „Wolontariusz reprezentujący Schronisko ma obowiązek zachowania profesjonalizmu i stabilności emocjonalnej w kontaktach z interesantami”, co mieści się w tym, że „każdy wolontariusz przebywający na terenie Schroniska ma obowiązek dbania o dobre imię Korzystającego” (§ 5 ust. 2 pkt. 2 Regulaminu wolontariatu w Miejskim Schronisku dla Zwierząt w Tychach). Skarżąca wskazała również, że w zakresie wskazania podporządkowania wolontariusza do poleceń pracownika schroniska wskazano nieistniejącą podstawę regulaminową. W piśmie Dyrektora przywołano nieistniejący § 5 ust. 2 pkt 12 Regulaminu wolontariatu w Miejskim Schronisku dla Zwierząt w Tychach zamiast § 5 ust. 2 pkt 11. Był to więc jedynie drobny błąd przy sporządzaniu pisma, lecz nie miał on charakteru merytorycznego.

W skardze podniosło również zarzut dot. niespójności argumentacji dot. porozumienia wolontariackiego w zakresie ograniczenia spacerów i wizyt przedadopcyjnych. Ze skargi nie wynika czytelnie, czy zarzut ten odnosi się do Zastępcy Prezydenta czy Dyrektora, ale na podstawie zgromadzonych materiałów należy go ocenić jako bezzasadny. We wspomnianym piśmie Dyrektora z 13 marca 2026 r. wskazano motywy podjęcia takiej decyzji. Miała ona wynikać m.in. z faktu, że Skarżąca miała naciskać na adopcję jednego z psów, które ostatecznie wróciło do schroniska z adopcji oraz z niewłaściwej formy przekazywania uwag podczas jednej z wizyt adopcyjnych, co ostatecznie wymagało podjęcia interwencji przez kierownictwo. Zastępca Prezydenta w rozpatrzeniu pierwotnej skargi przywołała to stanowisko. Dodatkowo należy wskazać, że ze zgromadzonego materiału w sprawie wynika, że co najmniej dwójka z wolontariuszy wniosowała do Dyrektora o rozwiązanie umowy wolontariackiej ze Skarżącą, argumentując to m.in. rażącym sposobem komunikacji, eskalowaniem konfliktów oraz pomawianiem wolontariuszy. Z dwóch notatek służbowych przedstawionych w ramach wyjaśniania okoliczności związanych z niniejszą sprawą wynika, że Skarżąca miewa trudności w kontaktach interpersonalnych, ale jedna z nich podkreśla, że jest ona dobrym wolontariuszem pod kątem merytorycznym (praca ze zwierzętami). Okoliczności te uzasadniają podjęcie decyzji o ograniczeniu niektórych działań Skarżącej w ramach wolontariatu.

W związku z powyższym skargę uznaje się za bezzasadną.

Stosownie do treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania Skarżącego.

Podsumowując – wzięwszy pod uwagę powyższe ustalenia poczynione w ramach postępowania wyjaśniającego oraz stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miasta Tychy postanawia jak w sentencji uchwały.